

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész evre 10— K
Fél evre 5—
Negyed evre 2:50
Egyes számt. ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptalajdonos és kiadó:

BALKANYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Nyitótér sora 1 korona.

Az igények.

Alsólendva, február hó 24.

Minden nap, sőt hovatovább minden óra újabb és újabb tanúbizonyságot tesz arról, mily sok dolgot tekintettek nélkülözhetetlennek az emberek, amelyek nélkül pedig, a példa mutatja, mégis csak ellehetnek valahogy. Oivassuk, hogy nem játszanak a nagyvárosokban a színházak, be kellett a mulatóknak csukni a kapujukat.

Korlátozzák a vasuton való utazást, mert rájönnek, hogy a sok utazás csökkenti a szénkészletet, rongálja a vasuti kocsikat, gépeket és a pálya testét és azonfelül ártalmára van az idegeknek is. A helyváltoztatás szükségessége, sőt kártékony volta kiderülvén, apasztják a pajzán okból való utazásokat. A szerőllött való gyorsaság sem Istentől származó találmány: ezért számos gyorsvonatot vonnak ki a forgalomból. Régebben azt hitték, hogy a gyors és kényelmes közlekedés a szociális és gazdasági haladásnak az előmozdítója. Most látjuk, hogy enélkül is épp úgy el lehet a mai világ, mint ahogy el lehet annyi ennivaló nélkül is, amit régente mulhatatlanul szükségesnek ítélték. Mint ahogy kiderült, hogy tülks vonat járt régebben, azonképen kiderült, hogy tülksokat ettek az emberek. Ha húst nem is ettek minden nap a dolgozó tömegek: de zsírt minden nap tettek élelmükbe. Most bevezettek a zsírtalan napokat: a törvény hetenként egyet, az élet praxisa hetenként többet, és ime, akadtak jeles élettani tudósok minden államban, akik behozonyították, hogy táplálkozásunk zsírbőségben szenvedett és hogy nemcsak zsírból, de egyáltalán semmiből sem kell okvetlenül annyit enni, amennyiről régebben azt gondoltuk, hogy enélkül nem mozog az emberi test gépezete.

Most, amikor a háború jóformán mindennap elvesz valami megszokott dolgot az embertől: egyiktől a kezét, lábát, a másiktól a családtagját, a harmadiktól az esti színházat, a negyediktől a fűtött szobáját, az ötödiktől a szalonnás kenyérét s amikor ennyi mindent elszedvén tőlünk, még mindig itt vagyunk és teljesítjük állampolgári kötelességünket; most, amikor oly sokat

veszítvén, még mindig itt vagyunk: csak most látja az ember, hogy szegénységében és nélkülözésében is milyen gazdag volt ez a világ. Ha mindaz, amin kevés híjján ezer nap alatt keresztülmentünk, ha mindazt, amiről lemondottunk és amitől elszoktunk, számbavesszük s ha végignéznünk a világon, amely valahogy még mindig áll és van: akkor csodálattal kell elismernünk, hogy az utolsó száz esztendő rettenetes munkája, haladása, technikai és természeti fejlődése valóban sokkal gazdagabbá tette az emberiséget, mint amilyennek hittük. Amíg le nem mondottunk oly sok dologról, addig nem is tudtuk, hogy oly gazdagok voltunk. Amíg el nem fogyott annyi mindenféle: addig nem is sejtettük, hogy ily változatos és sokrétű kéjekkel van kikárpótozva az életünk.

Ha az elmúlt száz esztendőben az emberiségnek példátlanul gyümölcsöző erőfeszítései az élet általános színvonalát nem emelték volna föl; ha a munka produktivitásának megnövekedése és a szállítási tökéletesedése nem szaporította volna meg csodálatos módon a javak mennyiségét és nem halmozta volna föl őket a legkülönösebb formájú készletek tömegében: ha az orvosi tudomány és a szociálpolitika nem szaporította volna meg az emberek számát és nem nyújtotta volna meg az élet átlagos tartamát s nem könnyítette volna meg megújításának, regenerálásának művelését: szóval, ha száz esztendő kulturmunkája nem tett volna olyan gazdaggá, művelte és fejlette, mint amilyenek ma visszapillantó szemünk számára mutatkozik, akkor soha ennyi nélkülözés, ennyi lemondás, az asketizmusnak ilyen foka ki nem tellett volna tőlünk. Száz esztendő munkával dolgoztunk az igények megnövekedésén. Száz esztendeig munkába fogtunk éjet és napot, hogy hatalmas gépezet fejlesszünk ki ezeknek az igényeknek a kielégítésére. S most, ha igaza van a háborúnak, látszik, hogy igények nélkül is lehet élni s hogy tömegtelen fölösleges munkát végzett az emberiség oly igényeknek kielégítésére, amelyek nélkül lehet még élni. Az persze más kérdés, hogy: — hogyan?...

De ettől a kérdéstől, illetve a reá járó választól egészen független az a nagyfontosságú szociális jelenség, hogy a háború valóban éles világot vetett arra, mily sokfajta szükséglet van a világon, amelyek kielégítése nélkül nemcsak élni, de jól is lehet élni.

Egyről-másról.

A hóvihart

meg nem állíthatjuk, a háborút meg nem szüntethetjük, a fiainkat haza nem hozhatjuk a meleg tűzhely mellé. De mégis fáj látnunk, hogy az itthoni emberek oly keveset emlegetik a harctéri tél szenvedéseit, oly igen önzők a maguk kis, vagy nagy tartott bajok viselésében s minden gondolatuk a megélhetésé, vagy a háborús meggazdagodásé.

Általános a panasz, hogy az itthoni emberek a háború alatt, kivált a jómóduak, önzőbbek és fukarabbak, szivtelenebbek lettek, mint valaha. Hat legalább az érzéseikkel ne fukarkodnának. Legalább a részvét és sajnálkozás forró szavait küldenek el a zordon frontokra, hol testvéreik kékülő ajakkal gondolnak hazafelé, rájuk, akiknek birtokait, hazait és tűzheleit védelmezik.

Az itthoniaknak érelnél maradandóbb betűkkel a szívükbe kellene írniok frontbeli testvéreik téli szenvedését s ezt soha nem volna szabad elfelejteniök. Majd a béke elfjövetele után is komor tisztelettel és hódolattal kellene nézni rájuk, minden teljesíthető vágyukat panasz és szemrehányás nélkül teljesíteniök, mert ők voltak azok, akik a háború kálváriáját mondhatatlan szenvedések közt végigjárták.

Hordja a szél a havat, mindenki fődél alá menekül s gyermekeink milliói ebben a hidegben, hóviharban szabad ég alatt töltik az éjszakákat. Gondoljatok rájuk, emberek, és küldjétek el hozzájuk lelketek forró háláját, meleg köszönetét s tegyetek nagy elhatározásokat arra az időre, ha majd hazajönnek a meleg tűzhely köré.

Majd nagyon szeresétek őket!

A szénrel rakott gályák

karavánját Anglia páncélos hajóinak hatalma kísérte Herkules oszlopai elé. A gályák az éltető meleget, a gépeket hajtó, kőhókat fűtő energiát vitték a kék égű Olaszország felé s most egyszerre a tenger mélyéből előtörnek a germán víziszörnyek

Villanyelemek

(zseblámpához) friss állapotban érkeztek és kaphatók Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

s a gályák tartalma, egy diluviális öserdő melege, tüze, ereje a következő percekben már lenni pihen a polipos, korális tengerfenéken.

Igy kezdődik az apokaliptikus harc a békéért. Ők el akarták venni a kenyéret tőlünk, mi elvesztük a tüzet tőlük.

A tűz, a modern ember iszonyatos tüze, melyet a szén őrzött meg nekünk az öserdőre sugárzó nap hevéből, ma világokat hajtó energia, több mint a kenyér, mert a kenyér csak embereket táplál, de a szén a gyárakat, országok hadi gépezetét élelmezi. A szén termi az ágyukat, a fegyvereket, a gépeket, röpi a hajókat, fűti ellenségeink világát.

Es a szén nem tud odajutni ellenségeink kohóiba, mert a német tengeralattjárók visszasüllyeszti az életünk ellen támadó tüzet a vizek mélységeibe. Anglia azt hitte, hogy a gályák száizait megvédik páncélos hajói s a német buvárhajók nem juthatnak hozzá, — s ime, az első uton a nagy szállítóhajók ötdördése megérkezett a tenger fenekére.

Csak a tüzet kell elvenni tőlük, csak a meleget ne engedjük hozzájuk s ha kihűlnek kazánjaik, ha megállanak gépeik, — hideg kandallók előtt kiálszik szívükben a gyűlölet tüze és elindulunk a béke országa felé...

A kenyér és a szén harca lesz a világ-háboru döntő nagy csatája, de míg a mi kenyérünket megtermi a mi göröngyünk, az ő szénüket a tenger rémei várják. A szén a háboru és béke kérdése lett. És a fekete gyémántok árán szerzik meg az emberiség nyugalmat...

New-York.

Ha egy idegen betévedne, ugy nagyon csodálkozna, hogy mivé fejlődött a komoly kereskedelmi város. Newyorkban azelőtt is nagy, sőt óriási volt a forgalom, azelőtt is jól élettek, de manapság az emberek mintha megőrültek volna; olyan tékozlást visznek véghez, mintha az lenne csak a céljuk, hogy a könnyen szerzett pénzt minél egyszerűlenebbül, minél nagyobb örültségre adják ki.

Akik tudják, hogy az Egyesült Államokba mérhetetlen sok pénz özönlött be a háboru alatt, még azok is csodálkoznak, ha véletlenül belecseppennek ebbe az ádáz forgalomba. Az aranyhegyek csillogása szinte az utca kövezetén is visszatréköződik. Természetes, hogy a könnyen szerzett pénz könnyen is megy. Az emberek megakarnak szabadulni a sok pénztől. Tehát szórakozásra és élvezetekre adják ki. Az éltévgyás ott buzog az utcán. Csak a legfinomabb bőr, fa és fém alkatrészekből készül minden.

Szines plakátok hirdetik a legjobb vendéglöket, mulatókat és egyéb élvezni valókat. Tele torokkal habzsolják a yenkik az élvezet. Igaz, hogy az arcuk feltünően sápadt a sok éjelezéstől. Főleg azok az emberek, akikről az élet eddig megvont minden élvezetet, azok költeknek legpazarabban, azok szórják legjobban a pénzt. E hirtelen meggazdagodott emberek az ugynevezett háborus milliionosok. Ez a típus New-Yorkban is szépen virágzik, ép ugy, mint nálunk. Csak-hogy azzal a különbséggel, hogy ott sokkal jobban van ez a kaszt képviselve, mint nálunk.

Komikusz látvány, milyen elkeseredetten „lumpoi”-nak az oda nem való elemek. Italokat fogyasztanak, amelyek nem is izlenek, de mert elegáns, hát reggelig isszák a fanyar amerikai bar-termékeket. Egyáltalában mindent majmolnak

a felsőbb tizezrek után. Ezek viszont most teljesen visszavonultan élnek és nem keverednek az új milliionosok közé. A demokratikus Amerika ügyiatszik kezd nagyon is arisztokratikus allűröket felvenni.

Egyszóval folyik a pénz, csakhogy meg kell az éremnek a másik oldalát is nézni. Az árak hihetetlen mértékben emelkedtek és emelkednek még mindig. A háboru alatt 100—150 perccenttel drágább, mint volt. A szegényebb néposztály, amely nem tudta kihasználni a háborus konjunkturákat, a mindennapi kenyérért nehéz küzdelmeket folytat. Látni lehet az utcákon ezt a kasztot is szép számmal képviselve. Elkeseredetten és vérben forgó szemekkel, gyűlölködve nézik a körülöttük tobzódó jómódot és fényűzést. Gyűlölködő pillantásaikkal kisérik a gazdagokat, kiknek a háboru oly jól hozott a konyhára és akik még mindig nem elégtelték meg ezeket az abnormális állapotokat.

A munkássztály kétségbeesetten ellenzi a háborut, bár jóesedelmé többszörösen emelkedett, mégsem bírja ki a drágaságot. Kérdés, fog-e használni a munkásszagnak ez az erőfeszítése. Az az egy bizonyos, hogy Amerika akár beavatkozik a háboruba, akár nem, megfogja bosszulni magát egy idő mulva, talán nem is sokára ez az élvhajszát és ez a luxus, mely természetellenes, szeszennes és főleg beteg.

Kaszás népfelkelő uram esete.

Stochod-front, február hava

Mostanában az ördög minden cimborája ide szabadult a stochodi frontra. Szél, köd, hó, velökik ható hideg váltják egymást szeszélyes sorrendben. De legtöbbször összefogódzva egyszerre járják bomlott táncukat a rajvonat nepe fölött s ilyenkor hallani gunyos kacajukat is a csupaszi nyírfagallyak között.

Egyébként nem esik nagyobb változás. Talán csak épp a káromkodásból adódik több, ami főlöszleges fényűzés itt, ahol tanácsos jóviszonyban élni a hatalmas égiekkel...

A halványvörösen izzó kályha mellől senkinek sincs kedve kimenni. Még a kutnyák is meggondolja, kimenjen-e, ha hallja a konyhaszeker jól ismert zörgését. Mégis rajtaütésre gondol mindenki s főként ködben gyakori a — patruljárás.

A minap Kaszás bátyánk indult utra, négy bús magyarral. Tempósan, öregesen indultak, ahogy vén népfelkelőhöz illik s még akkor is szópókálták a főjátja dohánnyt, amikor a drótmezőn jóval túl egyvonalba szétvált a patrul. A puskák a hónapj alatt, a sapka felszemre vágva... aztán így mentek, mendegéltek a jó magyarak. Tul a Stochod jégpáncélján, tul a csomókba fagyott sáson, — s vad mégsem akadt...

Aztán valahol a muszka előállás tájékán észbe kaptak. Ott is szép sűrű rendben marja a rozsa a szöges drótot, ott is ormótan szalma-papucsban tipeg-topog az őrszem, mint nálunk. Csak ott lehet a különbség, hogy a muszka ilyenkor imádsággal gondol arra a hetedik magasságban lakozó fölséges Uristerre... aki szerintünk verné meg kagyalval ezt a búval beélt világot!

Azt mondja Kaszás bátya, hogy: — Emberek, innét aztán siprice vissza!

Aztán ahogy elindultak volna, utjokat állja jó néhány tányersipkás pánye.

No, itt emberhalál esik, ha nem sikerül okosan a kimagyarázkodás!

Amazok azt hajtogatják, hogy „dole pusku!” A micnk bár érti, de nem hallja. Ugymond: „Tévedes esőt, szomszéduramék, ha mondom. Aszonták menjünk, hát mit tegyen az embör? Muszjá... muszjá! De nem jöttünk mi rendbontónak. Eltévedtünk... Ez pedig — már engedjétek meg, bajtársak — emberi dolog... Tehát a nagy Uristen őtalmába ajánlom mindnyájukat, aztán menjünk ki-ki a saját útján...”

És hogy amazok nem tágitottak, hát közbük hajtított jó Kaszás bátya egynehányat a — nimöt bombából, s utána másodmagával szépen hazaballagott.

Igy, nagyobb séta után — ugy mondják — jól esik némi kenyerecske, főként ha szalonna is akad hozzá az egerragta tarisznyában. Főként paprikásan jó, — mert így alkalmasan eszik az itai is, ami hála istennek szintén található még a kulacs fenekén. Kaszás, meg a koma, így tisztességgel bevégezvén a napot, beszédbe elegyednek. No, nem arról, hogy és mint esett a dolog odakünn? Az t. i. a háboru dolga s vigye el az ördög a háborut, arról, ha már benne vagyunk, legalább — ne beszéljünk. Ezt legalább lehet...

Mint van, hogy van otthon, erről folyik a szó.

— Azt írja a komám a minap, hogy rossz utra tért az Eszter... a lányom... a kincsem...

— No... nem hinném... Semmi familiája sem volt — olyan...

— Pedig ugy van...

— Aztán... kivel?

— Azt írja a koma — a jegyzővel...

— Majd megfirtatjuk, komám, otthol. Ugy mondta ma a kapitány ur, kicsinálja, hogy —

möhössünk... Aztán majd csak kiírtassuk...

— Nem bannám, ha fajtájából volna a dolog...

— Az most nincs otthon... A parasztnép most itt van. Az urak is itt vannak. Csak urféle akad otthon... A fergesse...

— Nem éppen ugy... Akad mindenből. Jó ember is akad. Az a jegyző is jó ember, viszek neki ajándékokat, möglátod komám... Azt a cudart mög megtaposuk. Otthon lesz a fiad, az is segít...

Összevillan a szemük, hallgat, pipázgat tovább a két haresabajszu magyar.

KONTLER GYULA.

Még néhány békefeltétel.

Felületes újságolvasók azt hiszik, hogy azok a békefeltételek, amelyek az ántánt a mi békeajánlatunkra vonatkozólag az Egyesült Államok elnökének tudtára adott, már végleges követelések. Nagy tévedés! A központi hatalmak idegeire való gyengéd tekintetből kedves ellenségeink egyelőre kívánságaikkal csak egy részével hozakodtak elő és a hátralevő követelések közlése előtt várnak még addig, amíg — még erősebb ütlegek elszennvedésével — szélesebb jogcímeket szerzenek szemérmességek indokolására.

Széleskörű összeköttetések révén (Londonban saját külön spiclit tartunk, aki az ántánt legtitkosabb aktaszekrény lakatainak hét kulcsát őrzi és akinek drótnélküli expresztáviraiteiét hónapoként ötezer koronát igértük állandóan) abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy az ellenségi uraságok összes követeléseit már most közölhetjük:

Minthogy a Kárpátok Ausztria-Magyarország megmaradt részeinek megtámadását akadályozhatnák, azokat le kell hordani, parcellázni és angol munkások részére egy- és kétszobás lakásokkal beépíteni.

Az osztrák Alpeceket is le kell csiszolni, egy-két hegycsucs kivételével, melyek angol cégek reklámtábláinak elhelyezésére alkalmasak.

A „kövér Bertá”-nak Németország költségén soványító kurát kell tartania.

Calais és Szalonikit, mint érdekes háborus emlékeket, Angolország tartja meg. Franciaország Calais helyett megkapja Ada-Kalcht és Görögország Szaloniki helyett valami muszka Nikit, ha még többet akar, Nikitát kap.

A Darnanellák utját a törökök kötelesek aszfaltrozni, hogy kényelmesebben lehessen rajta járni. Az Arany Szarvat letétbe kell helyezni az Angol Banknál.

A sötét Afrikát fél éjjelenként ki kell világítani Németországnak. A Szahara sivatagját, hogy hazánk agrár-hegemoniáját ellensúlyozzák, Délmagyarországba helyezik át. Fővárosa lesz Timbuktu, azelőtt Temesvár.

Az eszaki és déli sarkot Németország kapja kárpótásul elvesztett afrikai gyarmataiért. A kielégítésnél annyira vigyáznak az igazságságra, hogy még a hőmérsékletkülönbséget Délafrikára és a sarkok közt is készpénzben megtérítik — minden Reaumurfokért 10 márkát fizetnek Németországnak.

Végül hogy végleges békegaranciákat szerzhessenek, Mars istent nyugdíjazták.

HIREK.

Pirosarcu, erősen kiszagositott

falusi menyecske lép be az ajtómon. Jól ismerem mostanában a látogatóimat: kémi jön tőlem valamit, valami tanácsot talán, vagy egy kérvényt a hadiségelye ügyében, vagy hogy levelet írjak a harctéren, esetleg a fogságban szenvedő szegény urának. Neha egymás kezébe adják a kilincset, annyian jönnek; ki ezért, ki azért...

A pirosarcu, erősen kiszagositott falusi menyecske (a kiszagositás is a háboru szüleménye, mint a negyvenkrajcáros tejl) az utóbbi kérréssel jön hozzám: fogságban van az ura, írjak neki levelet.

— Hadd tudja meg a lelkem, hogy gondolkul rá ideháza...

— Aztán mit írjak az urának? — kérdem.

— Hát tessék megírni, hogy itthon nincs semmi újság, mint hogy a csikót eladtuk kétszázhus pengőért a lendvai vásáron.

Megirom a sárga lapon a bizonyos Kriegsgefängener Fekete Jánosnak, vagy Fehér Péternek valahova az Ural alá, hogy ideháza nincs fontosabb újság, mint hogy a csikó a lendvai vásáron elkelt kétszázhus pengő forintért. Még egy pár sablonos szó: az Isten segítse haza Kriegsgefängener Fekete Jánost vagy Fehér Pétert mielőbb, mert már igen szeretnék látni, meg hogy vigyázzon a drága egészségére és több efielre. Már éppen le akarom zárnai a levelet, hogy „csóköl sirig hú feleséged”, — mikor az én menyecském hirtelen megállítja a tollamat.

— Még valamit tessék hozzáírni...

— Mit?

— Azt, hogy ne haragudjon, de... — itt elakad a szava és még a füle bubja is elvrösödik.

— Mit írjak még? — nógotom.

— Hát azt szeretném, ha megírna, hogy ne haragudjon, de mire hazajön, egy gyermekkel többet talál itthon...

Szinte önkéntlenül kérdezem:

— Hm. Aztán mióta nincs itthon az ura?

— Tizennégy hónapja, kérem.

— És a gyerek?

— Tegnap mult két hónapos...

Azután hozzátézi:

— Azt is tessék megírni a kártyán, hogy igen derék ember a Nikita, aki nálunk van munkán...

Valami nagyon goromba káromkodásféle akar kicsusznai a számon, de csak a megírt kártyát tépem össze. A menyecske eltalálja a gondolatomat. Szó nélkül, szegyenkezve, mint a meghunyászkodó kutya, fordul ki az ajtón... Kint egy hatalmas szál muszka legény várja...

— **Kinevezés.** A katonai rendeleti közlöny jelenti, hogy a király jókuth-zámorfalvi jókuthy Béla őrnagyot, a nagykanizsai 20-ik népfelkelő járás parancsnokát, alezredessé nevezte ki.

— **Új hadnagykok.** A honvédség Rendeleti Közlönyének legújabb száma több ezernyi honvédtiszt előléptetését közli. Ebben a tömeges névsorban több ismerősünk nevéet találjuk. — A király Veér László, Krali Vincét és Fentős Ferencet, polgári iskolának egykori növendékeit, a 20-ik honvédezzredben hadnaggyá léptette elő.

— **A nyugalomba vonult alispán nyugdíja.** A megyei nyugdíjválasztmány véleménye alapján a közgyűlés Árvay Lajos nyugalomba vonult alispán részére évi 12 ezer korona nyugdíjat és 1400 korona lakáspénzt állapított meg.

— **Tanítónői kinevezések.** A vallás- és közoktatási miniszter Frankó Vilma okl tanítónőt a zalasombalfai, Kehrmann Mária Emerikét a katori, Kenedy Auréliát a nagykanizsai, Molnár Viktóriát a bazait, Simrák Jolánt a máhmfai, Tany Erzsébetet a nemesszentandrászi, Vucsetich Máriát a szelencehegyi elemi iskolához tanítónővé nevezte ki.

— **Halálozás.** Vörös Gyula zalaegerszegi kovácsmester, városi képviselő, iparügyi és betegségelőző biztársi elnök, hosszas betegség után 58 éves korában Zalaegerszegen elhunyt. Temetése igen nagy részvét mellett ment végbe.

— **Ki lesz a veszprémi püspök?** A fővárosi lapok immár befejezett ténynek tekintik, hogy a király a veszprémi püspöki székre gróf Mikés János szombathelyi megyéspüspököt nevezi ki s hogy az új szombathelyi püspök pedig herceg Hohenlohe Miksa nagyszombathelyi plébános lesz. A veszprémi püspökség betöltéséről a „Pesti Napló” állandólag hiteles forrásból a következőket írja: A miniszterelnök már meggyezésre jutott Csernoch János hercegprímással a báró Hornig Károly halálával megüresedett veszprémi püspökség betöltése ügyében. A veszprémi római katolikus egyházmegye bíborospüspökének helyébe gróf Mikés János szombathelyi püspököt jelölték; a szombathelyi megüresedett püspökségben pedig herceg Hohenlohe Miksa nagyszombathelyi plébános lesz gróf Mikés János utóda. Herceg Hohenlohe kiváló képességei az erdélyi román betörés alkalmából vonták magukra a közfigyelmet, mint a két front között fekvő Nagyszombathely plébános, ismételt tanúságot tett emberbaráti szívére, bátorságáról és hazaszeretéről.

— **Meghívó.** Az Alsólendvai Takarékpénztár rendes évi közgyűlését 1917. évi március hó 10-én délután 2 órakor Alsólendván, saját helyiségében tartja meg, melyre a t. c. részvényesek az alapszabályok 50. §-a értelmében tisztelettel meghívja az igazgatóság. A napirendre kitűzött tárgyak a következők: 1. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes választása; 2. Az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés előterjesztése; 3. Az 1916. évi zárszámadások bemutatása, valamint az elért tiszta nyereségnek — az igazgatóság és felügyelő-bizottsági jelentés alapján — mikénti felosztása; 4. Az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak a felmentvény megadása; 5. Esetleges indítványok.

— **Adományok a hőskök sírjának gondozására.** Emlegettük lapunk multévi számában, hogy a nagykanizsai 20. népfelkelő parancsnokság felkérésére, a pozsonyi katonai parancsnokság kerületében levő katonasírok gondozása céljára Alsólendván is gyűjtöttek. A nemes célra Alsólendván a következők voltak szívesek adakozni: Alsólendvai Takarékpénztár 20 K, Alsólendvai-Vidéki Takarékpénztár 10 kor., Pollák Emil, özv. Mátya Palmé, Pollák József, dr. Vitéz Gyula, dr. Laubhaimer Oszkár 5—5 K, Schwarc Mórné 4 kor., Révész Nándor, Vermes Györgyné 3—3 kor., N. N. Engel Lajos, Neubauer József, Grosz Mór, Freyer Lipót, dr. Brünner József, Balkányi Ernő, Szporni Sándor, Reichenfeld Sándor, Csehó Lajos, Reitter Ernő, Kotschy József, Dr. Józsa Fábiáné, Marton Kálmáné, Ferenczy József, Krajcsics László, Kiss Dénes, Eppinger Samuné 2—2 kor., Stausz József, Toplak János, Baranyay Béla, Oszeszly M. Victor, Keszler Zsigmond, Deutsch Margit, Büchler Adolf, Brünner Béláné, Bertalan Ferenc, Rösás János, Bezanovits István, Kusó József, Klein Margit, Titler Antal, Weisz Lipót, Lenarits Victorné, Wolfohn Henrik, Révész Lajosné, Maschanzker Henrik, Somogyi Imre, Bader Hermanné, Bader Adolf 1—1 kor.

— **Lóosztályozás.** A folyó évi április hónap lóosztályozás lesz az alsólendvai járásban és pedig április 16-án Csesztregben, 17-én Helatincon és 18-án Alsólendván. Szakértő becsüsköknek a következők neveztettek ki: Csesztregre: Szabó Döme pórszombati, Cseke Károly szentgyörgyvölgyi és Csóbor Imre csesztregi lakosok; Belatincra: Balcz Alfréd és Hajdu Aladár belatinci és Szmodics Mátyás adorjánfalvai lakosok; Alsólendvára: Koutnyek Ferenc, Szporni Sándor és Zserdin Iván alsólendvai lakosok.

— **A tűzoltó-egyesület gyűlése.** Az önkéntes tűzoltó-egyesület választmánya hétfőn délután gyűlést tartott, amelyen Füss F. Nándor országy. képviselő elnököt, Bittera Béla alparancsnok a következőképpen tette meg jelentését: a) A hadbavonult működő-tagok pótlása céljából kibocsátott felhívásra 28 tag lépett be a működő-karba s így, az újonnan bejutott tagokat hozzászámítva, 35 tagból áll a működő-kar; b) Az újonnan belépett tagok begyakorlása céljából 16 gyakorlat tartott; c) A tűzrendészeti vizsgálat, az előjáróság közbejöttével a mult évben is megtartott; d) Nagyobb tüzest a mult évben sem a városban, sem a tüzkerületben nem volt; e) A pártoló tagok kötelezettsége az 1916. év végéig lejárt, intézkedést ker a pártoló tagok gyűlésére. — A gyűlés a jelentést egyhangulag tudomásul vette és elhatározta, hogy pártoló-tagok gyűlése céljából felhívást intéz városunk kézségeihez. Ezután 5 óra 15 percre elváltunk pénztáros tette meg jelentését az utóbbi három évről. A jelentésből közöljük a következő adatokat: A pártoló-tagok száma 1914-ben 102 volt, amely szám a hadbavonulások miatt időközben 73-ra apadt le, de új tagok beépése következtében ismét 79-re emelkedett. Bevétele az 1913. évi pénztármaradvánnyal, 2346 K 56 fillérrel együtt 5156 kor. 21 fillért tett ki, a kiadás pedig a 3 év alatt 1983 K 14 fillér. A pénztáradvány tehát 3173 K 07 fillér, melynek legnagyobb része betétekben van kezelve. Az egytel vagyon: betétekben 2966 K 12 fill., készpénzben 206 K 95 fill., alapokban 3003 K 39 f., letartott értékek 9787 K 46 f., összesen tehát 15963 K 92 fillér, ami 2947 K 38 fill. gyarapodást jelent az 1913. évi 13016 K 54 fill. vagyonnal szemben. Tagdíjhátralék 306 kor. — A gyűlés a jelentést tudomásul vette s a pénztárosnak fardozásáért köszönetet szavazott.

— **Állandó mozi.** A helybeli Uránia-mozi, amely eddigi előadásaival is sok kellemes órát szerzett közönségünknek, ma ismét két előadást tart és pedig délután 3 órakor és este fél 9 órakor. A mai műsor a következő érdekes számokból áll: „A millió találmány”, dráma 4 felvonásban, „Az elátkozott nadrág”, vígjáték 3 felvonásban és háborus képek. A mozi tulajdonosa kéri a közönséget, hogy az előadásokra pontos időben jelenjen meg.

— **Korai tavasz.** A meteorológusok szerint vége van a szigorú télnek. A tenger felől megindultak az enyhébb áramlatok, melyeknek hatása máris érezhető. Az olvadás Európázzerte bekövetkezett s március hónap szép, meleg napokat ígér. Bár az időjárás igazolmá a jó öreg tudósokat, akiknek eddig vajmi ritkán volt igazuk!

— **A réz vizelegetők beszoállítására.** Mint tudvaleó, a kormány az eddig elrendelt fémárgyakon kívül a réz vizelegetők beszoállítását is elrendelte. A rendelet értelmében e hó 15-étől kezdődően be kell szolgáltatni az összes befalozott, vagy elszállított réz-vizelegetőket. Alsólendva nagyközség előjárósága a mult héten már megkezdte a vizelegetők összeírását, ami egy bizottság házról-házra járva eszközöl. Városunkban a vizelegetők beváltásával az újbi ki-nevezett fémbevaltó, Marton Kálmán vaskereskedő lett megbízva. A legrövidebb időn belül tartozik mindenki a vizelegetőjét a fémbevaltónak beszoaltatni, aki arról mereteket vesz fel s pótvizelegetőkről gondoskodik. Amig a pótvizelegetők meg nem érkeznek, addig a réz-vizelegetők a tulajdonos birtokában maradnak. A beszoaltott réz-vizelegetőkért a maximális árakat fizetik s a pótvizelegetők ára szintén maximálva van.

— **Megfagyott asszony.** Györek Józsefné szül. Matyasecz Mária felsőbesztercei lakos, 41 éves asszony még január 24-én azzal távozott el házáról, hogy gyalog Belatincra megy, ahol egy kis dolga van. Azóta az asszonynak teljesen nyoma vesztett s családja hiába kereste, hiába közzétette a hatósággal is, nem került elő. E hó 21-én végre a felsőbesztercei határban megtalálták Györeknént — holtan. A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a szegény asszony, midőn Belatincon dolgát végezte és hazafelé tartott, az uton leült pihenni, eközben elaludt és megfagyott. A lehalott hó azután egészen befődte s így a hozzátartozói hiába keresték, nem találták rá. A mostani hóolvadások folytán végre előkerült a hulla, melyet a fehér hó heteken át oly hiven őrizett.

— **Meghívó.** Az alsólendvai hegyközség 1917. március 4-én délután 3 órakor Alsólendva nagyközség jegyzői irodájában rendes tavaszi közgyűlést tart, melyre a hegyközség tagjait tisztelettel meghívja Dr. Józsa Fábán, hegyközségi elnök. Társgyűlés: 1. Elnöki megnyitó; 2. Az 1916. évi zárszámadás előterjesztése és a felmentvény megadására nézve határozat; 3. Esetleges indítványok.

— **A zalamegyei vásárok új rendje.** Az egerszegi vármegyeházán legutóbbi új szabályrendeletet hoztak tető alá, mely a zalamegyei vásárok új rendjét szabályozza. Ennek lényegesebb pontjai a következők: Zalavármegye területén a vásárok április—szeptember hónapokban reggeli 6 órakor, október—március hónapokban reggeli 7 órakor kezdődnek és este 7, illetőleg 5 órakor végződnek. — Az árusítási helyeknek és árusítási helyek sorrendjének megállapítása a községi előjáróság hatásköréhez tartozik. — A heti és napi vásárokon sertést, szalonnát, zsírt, baromfit stb. ipari feldolgozás vagy továbbadás végett április 1-től október 1-ig reggeli 8 óra, október 1-től április 1-ig pedig 9 óra előtt vásárolni tilos. — Tilos továbbá ezeknek az árucikkeknek vásárlás idején a vásártérül ki nem jelölt helyeken való adásvétele. Kihágást követ el az is, aki a piacra hozott élelmiszer-cikkeket szállított eladót utközből feltartóztatja s tőle a cikkeket megveszi, a maximális vagy a szokásos árnál magasabb árt kínál stb. Aki ily kihágást elkövet, két hónapig terjedhető elzárással és 600 koronájig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. Hasonlóképp büntetendő, aki portékáját vásárra menet házról-háza árusítja, vagy a kereskedő, ki ily módon szükségleteit beszerzi, mert ez az eljárás a közlemezés rovására történik.

— **A petroleum maximális ára Alsólendván és a környéken.** A petroleum árát február 1-étől kezdődőleg újból maximálták. Egy háromlitrás kisebb mennyiségben való árusítás esetén az árak a következők: Alsólendván egy kilogramm 62 fillér, egy liter 52 fillér; az alsólendvái, illetőleg a lentini és muraszombati vasúti állomástól 20 kilométeren belül eső községekben egy kiló 66 fillér, egy liter 56 fillér; 20 kilométeren túl eső községekben egy kiló 68 fillér, egy liter 58 fillér. Ezeket az árakat az üzletekben szembetűnő helyen ki kell függeszteni.

— **A mi kenyérünk.** Lapunk múlt számának első hírében megemlékeztünk egy helybeli uriaszagnak ama panaszáról, hogy a kisfiatúsú emberek, a szegényebb néposztály is kénytelen fehér kenyeret enni, mert a hatósági lisztet akként kapja, hogy annak nagyobb része fehér liszt s csak kisebb része kenyérliszt. Most arról értesítenek bennünket, hogy a panaszok uriaszagon információja nem fedt mindenben a valóságot, amennyiben úgy áll a dolog, hogy a hatósági liszt-üzletben ezidőszent a lisztadagoknak háromnegyed részét adják kenyérlisztnak, a többit fehérlisztnak. Az egyes lisztek arányát különben nem az illetéktaljanok, hanem időnkint a szükséghez képest a hatóság szabja meg.

— **Az 1872—91. születési népfelkelők szemléje** március hó 11., 12. és 13. napján lesz Alsólendván. Az egyes jegyzőségek a következő sorrendben jönnek szemlére: *Március 11-én:* Alsólendva nagyközség, Alsólendva-vidék, Rédcis, Zorkóháza és Resznek; *12-én:* Bagonya, Zalagyertyános, Cserföld, Belatine és Csesztreg; *13-án:* Szentgyörgyvölgy, Lendvavásárhely, Murabaráti, Bántornya és Zalabaksa.

— **A nyári időszámítás** április 16-ikán kezdődik. A nyári időszámítás az idén is életbe fog lépni. A nyári időszámítás — a berlini szövetségtanács rendelete szerint — 1917-ben április 16-án reggel 2 órakor kezdődik és szeptember 17-én reggel 3 órakor végződik. A nyári időszámításra való átmenet időpontját a vasúti forgalom igényeire való tekintettel szabták meg.

— **Olvassa „Az Est”-et!** ha mindenről informálódni akar. Az Est riportjai mindig kimerítik a nap eseményeit, mert az Est mindent megír és mindenről tud, ami közérdekű. Az Est munkatársai mindenütt ott vannak, ahol esemény történik, hogy a lehető leggyorsabban és a személyes meggyőződésen alapuló pontossággal irhassák meg tudósításaikat, az ország minden részében és a külföldön pedig olyan szervezett tudósítógárda látja el a hírszolgáltatást, amellyel szemben a világ legelső lapjai is elismeréssel vannak. Ez a magyarzata annak, hogy az egész világ sajtója naponta sokszor hivatkozik „Az

Est”-re, mint forrásra, közli tudósításait és táviratát, azzal a biztos tudattal, hogy „Az Est” citálásával már a hitelesség bélyegét is rányomta a közleményre.

— **Szerencsétlenség a bánutai erdőben.** Csütörtökön délelőtt a városunkhoz közel eső bánutai erdőben borzalmas szerencsétlenség történt. Vidá József eszentevölgyi lakos csütörtökön a bánutai erdőben fát döntött több társával. Az egyik hatalmas fa Vidát maga alá temette s a szerencsétlen ember a fején oly súlyos sérülést szenvedett, hogy eszméletlenül terült el a földön. Társai kiszabadították a nehéz törzs alól és beszállították Banuta községbe, ahol rövid idő múlva, anélkül, hogy csak egy percet is magához tért volna, kiszáradt. Bánután temették el. A hatóság szigorú vizsgálatot indított annak megállapítására, hogy a szerencsétlenségért nem terhel-e valakit felelősség.

— **Miért nem szalutál?** A Nagykanizsán megjelenő „Zalai Közlöny” írja: A Rákóczi-uton megy két katonatiszt. Mellükön nincs vitézségi érem. Szemközti jön velük egy megviselt ruhájú közlegény. Két vitézségi medália fényeskedik köpenyén. Kezeit a köpeny zsebeibe mlyeszti. A tiszték látára fejeletét tesz, anélkül, hogy tisztelgése kezével is megállítják.

— **Miért nem szalutál rendezen?** — kérdezi az egyik tiszt, a hadnagy, aki idehaza bücszében találja a szórakozást.

A közlegény válasz helyett kihúzza kezét a zsebekből: mind a kettő kötésbe van bugyolálva. Csak annyit tesz hozzá:

— Még faj, hadnagy ur.
A két tiszt tovább akar menni, de a hátuk mögött megjelenik egy tábornok.
— Mi az? Mi történt, hadnagy ur? — kérdezi.

Elmondja az esetet.
— Mutakozzanak be az urak! — hívja fel a két tisztet a generális.

A hadnagy és barátja, a főhadnagy bemutatkoztak.
— Ugyebár, ők még nem voltak a harc-téren? — kérdezi.

— Nem, nem, — hangzik a válasz.
— Akkor holnap reggel 8 órakor jelentkezenek nálam a harc-térre való beosztásuk végett. A fronton majd megtanulják, hogyan tisztelgjen a katona, ha mind a két kezére megsebesült.

A tabornok nyugodtan tovább lép. Egy-két kíváncsi ember szíve táján meleg támad...

— **Szerelem a — falun.** Kaptuk az alábbi levelet: „Tekintetes Szerkesztő ur! Völgyfaluiban egy K. K. nevű szalmaöveg asszonyt, akinek az ura a harc-téren szenved, a minap este meg-látogatott egy legény. De vaiaki megzavarta a szerelmeket és a legény féltelmében belebujt a kemencébe, ahol csakhamar el is aludt szerencsésen. Reggel tüzet akartak rakni a kemencében, hát egyszer csak előbujik a legény. Tekintetes szerkesztő ur, ezt tegye ki az újságba.” — Szót fogadunk. Kérjük.

— **Doberdó** címmel jelent meg a görzi csaták meghatott tanújának, Szabó István honvéd-hadnagynak új könyve, melyben mindazt az írásművészetet, mindazt a cikornyátlan és mégis

szívbe döbentő, ékesszóló közvetlenséget virágul szőrt a Doberdóra, amikkel már tavalyi könyve, a „Kárpáti hő” lapjain megvesztegetett. A hangfogót, melyet szigorú drágensek kényszerítettek bánatos begédjére, megértjük, a kemény, vadoló zokogás egyszer szájszorozva fog visszhangozni magyarságunk hangöbléből. Addig olvassa és tegye el ezt a jó könyvet minden magyar ember. A kiállításában is művészi kötet 4 kor-ért minden könyvkereskedésben és vasúti pályaudvaron megrendehető, illetve kapható.

— **Az „ÉLET”** szereplőinek és művészeit hetilap (szerkesztő Andor József) legutóbbi száma a sok szép képen kívül a következő érdekessé tartalommal jelent meg: a. a. A bitoros halála; Erdélyi Kolman; Sik Sándor költészetéről; Boros Ferenc; Ének, Verssorok (kültemények); Boros Ferenc; A százesztendő kalendárium (regény); H. K.; Gondolatok; Pokorny Margit; Orvosok; Kankovszky Ervin; Fotóművészet; René Bazin; Szívetlékekkel (regény); Kultúra, Hétről-hétre, stb.

A kitűnő lapot melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I. Fehérvári-ut 15 c. Előfizetési ár félre 10 korona. Mutatvány-számot ingyen küld a kiadóhivatal.

Megjelent a Milliók Könyve 32-ik száma, Jeanne Schultz: „Szent József csodatétele” című érdekes regénye. Ára 30 fillér. Kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében.

Egy másfél éves engedélyeztetés nélküli

simenthali faj

BIKA

mely Széll Kálmán rátóti tenyészetéből való, eladó

MAYER JAKABNÁL

Muraszzerdahely.

Nemzetközi

Halottszállítási

Iroda

Budapest, VI., Andrassy-ut 11.

Telefon 167 30.

Exhumál gyorsan és olcsón.

Minden felvilágosítást készséggel ad.

A hetibefizetési betét- és előleg-üzletág

XVIII-ik csoportját

1917. évi március hó 1-én nyitja meg

az

Alsólendvai Takarékpénztár.

Előfizetőink
ingyenes hirdetés
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetés
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERI JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.
BLAU SANDOR vasuti vendéglője az állomásnál.
BLAU és BARTOS rőfűsáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár urali-divat cikkekben.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut., Tivadar-f. ház
DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS babsütő és mézeskalácsos.
EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.
ECKER PÁL kalaposmester kalap-üzlete, Főutca Nagy raktár ferfi- és fiúkalapokban.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.
FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.
FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcelán-áru kereskedése.
GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata.
Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GABOR pékmester
Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő
GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca
Özv. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

GERICS JÁNOS vegyeskereskedése, sajtár-, szita- és kézikosarak raktára, szeszes italok kismértékbeni eladása, a vasutállomás átelében.
HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktár.

KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata
LÉVASICS VILMA ajánja fenyképzési műtérmet (Alsólendva, Főut., Arnstein-üzet átelében). Készít a legjutányosabb árak mellett fenyképeket minden nagyságban. Felvételt bármikor eszközöl

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árúban.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.
MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz- és ágógép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője
NÉMETH ERNŐ fodrászterme Főutca, Beck-ház
POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

PERKÓ VENDEL hentesárú-üzlete a Főuton.
RUDAS SÁNDOR cipész.

SIPOS DANIEL eisörendű uriszabó (Főut.).
SIMONKA JÁNOS szijgyártó.
SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és bőrkereskedése a vasuti állomás átelében.

TITLER ANTAL szijgyártó-mester, Kanizsai-utca
TEICHMANN HENRIK szikvizgyára, Főutca.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.
TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTÉNYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sírkövekrár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

„URANIA” mozgószínház az ernyőgyár épületében. Hetenkint 2—3 előadás, érdekes műsorral!
VARGA MÁTYÁS Alsólendva. Elad szőlőoltványokat a legjobb fajokban.

VLAY ISTVÁN csizmadia, Városház-utca.

WORTMAN BENŐ rőfűs- és divatárú-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárúkereskedése és Tip-Top-fele cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF meszaros.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalva.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédcics.
BOROS JAKAB vendéglője Budapest; Külső Váci-út 86.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely
DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólukos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg, Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF Csesztreg ajánja mindennemű cement-árut, csövek, hidak, vályuk és minden e szakmába vágó cikkeket.

ENGEL IGNÁC kereskedő Kerkaszentmiklós.

FRANKO ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklósan.
FÜRST ADOLF vendéglős Rédcics.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GEZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)
FLESCH MANO vendéglős Rédcics.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc
GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkoe.

GÁL JÓZSEF moirar Petesháza.
GAAL SÁNDOR moirar Rédcics.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.
HORVÁTH MÁRTON bádgosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celdömök.

HARANGOZO JÓZSEF ujonnan megnyitott vendéglője és vegyeskereskedése Nagypalánán.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalva.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Gönterháza
KEMENY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALI MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédcics
KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYAK VINCE borbély Lendvavásárhely

KONTLER KÁROLY kovács és gépész Lendva-hosszúfalva.

KUTASSY KÁLMÁN Klagenfurt, Moro-Gasse 11. I. Vesz valódi melviaszket, mézet és mindennemű tűzihásábtát vaggontételekben legmagasabb áron.
KORÉN MARTON kereskedő Lendvaerdő.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalaibaksán

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MOSONYI SÁNDOR kereskedése Resznek.
MAYER JAKAB kereskedő Muraszóradány.

MAYER MÓR kereskedő Lendvaujfalu.

NEUBAUER PETER vendéglős Kebelesztmárton
NEMETH ISTVAN eserepes-m. és tofófedő Resznek

POLLAK SAMU vendéglős Murányi (Deklezsén.)
PREISS IGNAC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza
PACSAI LASZLO köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

PREKSZAVEC ANTAL kőműves, Remiszmajor p. Felsőkirályfalva

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalaibaksán.

RECHNITZER JOZSEF kereskedése Kislippa.
REINER LASZLO vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCICS ISTVAN vendéglős Siófok
SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnar Lovasz.

SZABO FERENC cipész Lendvavásárhely.
SZOCSAK LAJOS cipész Csesztreg

SZABO LAJOS vendéglős Resznek.
STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER B. LA kereskedő és vendéglős Murarev
TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.
TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

VADNAY GÁBOR bognár Lendvahosszúfalva.
VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GEZA asztalosmester Csesztreg.
WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

A t. Vendéglős uraknak

figyelmükbe ajánlom, hogy a legjobb minőségű s legszebb

papir-szalvétát

akármily mennyiségben, cinyomással vagy anélkül, a legolcsóbb árban szállítom.

Balkányi Ernő, Alsólendva.

30 A magyar külföldi és regényirodalom legjobb, legkiválóbb termékei mesésen olcsó árért!

Minden füzet egy befejezett teljes regény!

»MILLIÓK KÖNYVE«

Minden kéthétben egy regény jelenik meg!

30

FILLÉR Herczeg, Szomaházy, Mikszáth, Bársony, Bródy, Pekár, Heltai, Krudy stb. legjobb regényei! Egy teljes regény 30 fillér. FILLÉR

Kapható Balkányi Ernő könyv- és papirkereskedésében Alsólendván és Muraszombatban.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár 1916. évi

MÉRLEGSZÁMLA

TARTOZIK

KÖVETEL

Főkönyvi lapszám	Yagyon:	Korona	Hitér	Főkönyvi lapszám	Tehér:	Korona	Hitér
14	Pénzkészlet	84484	—	1	Alapítke	800000	—
35	Osztrák-Magyar Banknál giroszámlán	101684	95	2	Tartaléktöke*	110900	—
35	Pénzügyintézetnél folyószámlán	1916881	06	29	Habornus tartaléktöke	15000	—
13	Váltók	2287958	77	192	Értékpapír-árfolyam tartalék**	15000	—
37	Törlesztési- és jelzálog-kölcsönök	2026533	10	76	Intézei tisztviselők nyugdíj-alapja	86019	09
32	Kezesselt kötvények	277050	07	17, 183	Betétek betétkönyvekre	5385719	28
	Hetibefizetési betétek alapján folyósított kölcsönök	322946	—	^{4.30, 20, 100, 184, 187, 191, 192, 200} 27	Hetibefizetési betétek	158686	—
35	Folyószámla adósok	1010841	71	24	Tökésítendő betét-kamatok	96319	98
12	Értékpapírok	571561	18	34	Hetibefizetési betét-kamat tartalék	11053	77
139	* függő kamatai	8368	25	35	Engedményezett jelzálog-kölcsönök	801239	01
38	Befizetés a Pénzügyintézetnél jegyzett fizet- részekre	3200	—	151	Folyószámla	1100503	32
54	Intézei ház	66000	—	74	Fel nem vett osztalék	1515	—
70	Felszerelés	2000	—	23	Átmenő tételek	50387	21
74	Átmenő tételek	79701	09		Tiszta nyereség: Áthozott 1915. évről K 38375.66 Folyó évi nyereség 89391.86	127767	52
						8759210	18
		8759210	18				

* Idői hozzájárulással K 125000—
** „ „ „ 25000—

Alsólendva, 1916. évi december hó 31-én.

Fuss F. Nándor
vezérigazgató. | Poppel Lajos
igazg. tag. | Strausz Flórián
igazg. tag. | Pollák Emil
igazg. igazgató. | Engel Lajos
titkár. | Neubauer József
főkönyvelő. |
|---|------------------------------------|---------------------------------------|--|-------------------------------|---------------------------------------|

Ezen zárszámadást az Alsó-Lendvai Takarékpénztár fő- és segédkönyveivel összehasonlítottuk, minden tekintetben helyesnek és a valódi tényállással megegyezőnek találjuk.

Alsólendva, 1917. évi február hó 18-án.

Ascherl József
felügy. biz. poltag. | Lázár Győző
felügy. biz. elnök. | Mayer Jakab
felügy. biz. poltag. |
|---|---|--|